

„Lahkulöömislahingud” on Kuu Ordu 2061. aasta sõja teine raamat. Esimene raamat, **„Ennesõjaaegne kullakarva”** ilmus samuti „Sündmuste horisoni” sarjas (27. raamatuna) 2011. aasta sügisel.

Mõlemad raamatud on kronoloogilises mõttes eellugu 2003. aastal ilmnud kogumikule **„Kuu Ordu”**, mis sisaldab kuute samasse maailma kuuluvat lugu, dateerituna 2120-ndatesse aastatesse.

SIIM VESKIMEES KUU ORDU

LES CONRADS

Ja veel –

Kõik oluline on „Ennesõjaaegse kullakarva” saatesõnas ära öeldud, sinne on pigem tehniline ja tulevikku vaatav. Kõigepealt tahaksin juhtida tähelepanu oma kodulehele <http://www.veskimees.eu>, kus alajao- tuses http://www.veskimees.eu/kuu_ordu leiab täiendavaid materjale raamatu kohta. Kõike seal muidugi hetkel (2012. aasta mai) veel ei ole, kuid millalgi tahan üles panna näiteks inimeste ja kohtade tabelid. Ehk siis sellise omalaadse „Kes on kes ja mis on mis”... Kuid nagu öeldud, ei ole need veel hetkel sellises korras, et see mõeldav oleks; näiteks on puudu just oluliste tegelaste info, sest arusaadavalt pole mul seda vaja endale kirja panna, *seada* ma ei unusta... Ühe nüansina mainiksin vaid, et spetsiaalselt vaatasin, et kõik sellest varasemast (2003. ilmunud) „Kuu Ordu” kogumikust pärit tegelased, kes said „2061. aasta sõja” ajal ole- mas olla, kindlasti seal ka mainitud saaksid. Toimub tolle kogumiku tegevus ju alates aastast 2120, nii et raamatute vahel peaks olema ca 60 aastat.

Nagu eelmise raamatugi puhul, on mul hetkel tunne, et enne kümnet aastat ma Kuu Ordu edasi ei kirjuta, kuid fännide lohutuseks – ma loo- dan, et selliseid elukaid on – mainin igaks juhuks, et mine tea... Võima- lusi on ju mitmeid – kas kirjutada vahele, keskele üks lugu (siis aastasse 2090)... või kaks lugu, vastavalt siis 2080 ja 2100... või siis kogu vahe- mik täis nii kümneaastase intervalliga... Ideid mul ju on ja olen natuke ikka mõelnud, mis mu tegelastest edasi võiks saada. Nagu ma nii esi- mese raamatu sissejuhatuses kui kodulehel maininud olen, on mul Kuu Ordu käsikirju küll ja veel, nii et ainus, mida kindlalt võin lubada, on, et kui tervist, tahtmist ja eluiga – ja muidugi lugejaid – vähegi jätkub, tuleb Kuu Ordu lugusid juurde.

Siim Veskimees